

בא וראה, כתוב (שמות ח) הן נזבח את תועבת מצרים. מהי תועבת מצרים? וכי על ששותאים אוטו כתוב תועבת מצרים? אלא יראתם של המצריים והאלה שלחם נקרא תועבת מצרים, כמו שפטותם (דברים יח) בთועבת הגויים,

יראתם של שאר האומות. בא וראה חכמתו של יוסף, שכתב (בראשית מ) ומקצתו אחיו לzech חמשה אנשיים, ומלאך אומם לומר, אנשי מקנה קיינו עבדיך. וכי יוסף שהיה מלך רשות מהם רוץ אתה? אלא ורדי רוש צאן פולא ודאי תועבת מצרים, יראה ואלה שלחם נקרא לך, ועל זה כתוב (שמות ח) הן נזבח את תועבת מצרים.

אמר יוסף, כל מיטב מצרים היה ארץ רעמסס, ואומה הארץ הפרישו ליראתם, לרעות ולכלכת בכל פונוגות העולם. וכל המצרים חשבבו לאלה שרוועים ליראתם, פיראתם. אעשה לאמי שירישו אותה הארץ, וישתחוו להם המצרים, וחשובו אותם כמו שראו. וזהו שפטותם (בראשית מ) כי תועבת מצרים כל רעה צאן, מחשביון לוזן בדחליהון.

מחשבים אותם כיראתם. אמר רבבי יוסף, והרי למןנו, כמו שגפרע הקודש ברוך הוא מאלו שעובדים לעבודה זרה - כי נגפרע מעבודה זרה ממש. וכי יוסף עשה לאחיו עבודה זרה? אמר לו, לא עשה יוסף לאחיו עבודה זרה, אלא עשה להם שישלטו על העבודה זרה, שליהם, ולכפות העבודה זרה שליהם מחת ידיהם ולרדותם במקל. אמר יוסף, אם ישלטו אחיו על העבודה זרה

כח פלחין לאימרא. פא חז, כתיב (שמות ח) הן נזבח את תועבת מצרים. מי תועבת מצרים. וכי על דשנאין ליה, כתיב תועבת מצרים. אלא דחלא דמצרי, ואלה דיליהון, אקרי תועבת מצרים. ומה דכתיב, (דברים יח) בთועבת הגויים, דחלא דשאר עמיין.

הא חז חכמאת ר يوسف, דכתיב, (בראשית מ) ומקצתה אחיו לך חמשה אנשיים, ואוליף לוז למיר, אנשי מקנה היו עבדיך. וכי מלכא דהוה שליט על כל ארעה, ואבא למלא, עביד פדא, ועביד לאחוי דשנאין (דב רנ"א נ"א) ליהון, ולא יחשבון ליהון. (לפער ליהון רוש צאן) פולא ודאי תועבת מצרים, דחלא ואלה דיליהון אקרי הבי, ועל דא פתיב, (שמות ח) הן נזבח את תועבת מצרים.

אמר יוסף, כל (בראשית מ) מיטב מצרים היה ארץ רעמסס, והיה ארעה אפרישו לדחלא דליהון, לרעה ולמיהה בכל ענוגין דעלמא. וכל מצראי חשבו לאינון דרעאן לדחליהון, בדחליהון. עביד לאחי דירתוון היה ארעה, ויסגדין לוז מצרי, ונחשבון לוז בדקא יאות. והיינו דכתיב, (בראשית מ) כי תועבת מצרים כל רעה צאן, מחשביון לוזן בדחליהון.

אמר רבבי יוסף, וזהו תנינן כמה דאטפרע קדשא בריך הוא מאינון דפלחי לעבודה זרה, כי אטפרע מעבודה זרה ממש, וכי יוסף עביד לאחוי עבודה זרה. אמר ליה, לא עביד יוסף לאחוי עבודה זרה, אלא עביד לוז לשילטה על עבודה זרה דיליהון, ולאכפיא עבודה זרה דיליהון תחות ידייה, ולרדאה לוז בעבודה זרה. אמר יוסף, אי ישלטון אחוי על עבודה במיל. אמר יוסף, אי ישלטון אחוי על עבודה זרה דיליהון, כל שבען דישלטון על גראמייהו,